

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Festgebete der Israeliten

Für die ersten Tage des Wochenfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 620 = 1859

תועובש לש ינש ליל תיברע

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293)

ערבית ליל שני של שבועות

(*) בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְּבָרֵךְ

בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדָיו
אֵין אֱלֹהִים סְלוּ לְרַבֵּב בַּעֲרֻבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעֲלֹזוֹ לְפָנָיו וְשְׁמוֹ מְרוֹמָם
עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי
שֵׁם יְיָ מְבָרֵךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ
מִעֲרִיב עֲרָבִים בְּחֻקְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים וּבִתְכוּנָה מְשַׁנֶּה
עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־הַכּוֹכָבִים
בְּמִשְׁמֵרֵתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ כְּרַצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה גּוֹלָל
אוֹר מִפְּנֵי־הַשֶּׁשֶׁת וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי־אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמְבִיא
לַיְלָה וּמְבַדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל
חַי וְקַיִם תָּמִיד יְמַלּוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

(**) וַיֵּרַד אֱלֹהִים עַל הָהָר

סִינַי. בְּאֵר דַּת לְנַבּוֹנֵי.

וַיְדַבֵּר גְּדוּלוֹת וְנוֹרְאוֹת

לְעֵינָי. דְּגוּל מְעַרִיב

שְׁמֵשׁוֹ מִפְּנֵי:

וירד Du liebest dich herab
auf den Berg Sinai, das
Gesetz zu erklären den Ein-
sichtsvollen, groß und furcht-
bar war das Ereignis vor
Aller Augen. Du, derselbe,
der die Sonne untergehen ge-
bietet. Gebenedeiet du Ewiger,
der die Abende dämmern läßt.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּעַרֵיב עֲרָבִים:

אֲהַבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֲהַבֵּת. תּוֹרָה וּמִצְוֹת

חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמַדָּת עַל־כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ

בְּשִׁבְעֵנוּ וּבְקוֹמֵנוּ נִשְׁיַח בְּחֻקֶיךָ. וְנִשְׁמַח בְּדַבְּרֵי תּוֹרָתְךָ

וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ וּבְהֵם

נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאֲהַבֵּתָּ אֶל־תְּסִיר מִפְּנֵי דְעוֹלָמִים:

*) Die Uebers. siehe Seite 9. **) An Sabbat wird kein בית מעי eingeschaltet.

Du sprachst: Ich, Gott, der wunderbare Schöpfer, der dich aus dem Kerker herausgezogen, nicht sollst du Sündhaftes und Unvollkommenes neben mir haben; ich liebe dich, d'rum offenbar' ich mich dir, gebenedeit du Ewiger der sein Volk Israel liebt.

אָנְכִי. הָאֵל עֲשֵׂה פְּלֵא
וְהוֹצֵאתִיךָ מִבַּיִת כְּלֵא.
לֹא יְהִיֶה לְךָ. זְרוֹן צִמְאֹה
לְהַעֲלֶה. חֲשָׁקְתִי בְּאַהֲבָה
עֲלֶיךָ לְהַגְלֶה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לֵבְךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ
וּבְכָל-מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנְכִי מְצִוֶּה
חַיִּים עַל-לֵבְבְךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָהּ וּדְבַרְתָּ בָם בְּשִׁכְתְּךָ
בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּקְשַׁרְתָּם
לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפַּת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל-
מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנְכִי מְצִוֶּה
אֲתֶכֶם חַיִּים לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל-
לֵבְבְכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר-אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ
יֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאֶסְפַּת דְּגָנְךָ וְתִירֹשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי
עֵשֶׂב בְּשַׂדְּךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאֶכְלֹת וּשְׂבַעְתָּ: הִשְׁמְרוּ לְכֶם
פֶּן-יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְתָרָה אַף-יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת-
הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יְהִי מִטֶּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ
וְאֶבְדַּתֶּם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ דַּשְׁבָּה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן
לְכֶם: וְשָׁמַתֶּם אֶת-דְּבַרֵי אֱלֹהֵי עַל-לֵבְבְכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם
וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל-יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין

עֵינֵיכֶם: וְלִמְדֵתֶם אֹתָם אֶת-בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
 בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וְכִתְבֹתֶם
 עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי
 בְּנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לֵאמֹר לָאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת
 לָהֶם בְּיַמֵּי הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כְּנָפֵי בְגָדֵיהֶם
 לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל-צִיצִית הַכְּנָף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה
 לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וַיִּזְכְּרֶתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹת
 יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא-תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי
 עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֹתָם זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם
 אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵהֵיוֹת
 לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וְאִמוּנָה כָּל זֹאת וְקִים עֲלֵינוּ כִּי הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאִין זֹולָתוֹ
 וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים. מְלַכְנוּ הַנּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף
 כָּל-הָעַרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְדֶּע לָנוּ מִצְרַיִם. וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָ לְכָל
 אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הוֹעֵשֶׂה גְדֻלוֹת עַד אִין חֶקֶר וּנְפִלְאוֹת עַד אִין מִסְפָּר
 חֵשֶׁם נַפְשֵׁנוּ בְּחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמוֹט רַגְלֵנוּ. הַמְדַרְיֵכֵנוּ עַל בְּמוֹת
 אוֹיְבֵנוּ וְיָרַם קַרְנֵנוּ עַל-כָּד-שׁוֹנְאֵינוּ. הוֹעֵשֶׂה לָנוּ נַפְסִים וְנִקְמָה
 בַּפְּרָעָה. אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי חַם. הַמְּבַה בְּעֵבְרָתוֹ כָּל
 בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וַיּוֹצֵא אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוֹת עוֹלָם.
 הַמְּעַבֵּיר בְּנָיו בֵּין גְּזָרֵי יַם סוּף. אֶת-רֹדְפֵיהֶם וְאֵת שׁוֹנְאֵיהֶם
 בְּתֵהוֹמוֹת טַבַּע. וְרָאוּ בְּנָיו גְּבוּרָתוֹ. שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ. וּמְלִכּוֹתוֹ
 בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָה עָנוּ שִׁירָה:

אֵימָה נִכְתְּרָה. עֲדוּיָה
 וּמַעֲטָרָה: בְּיוֹם מִתַּן
 תּוֹרָה: בְּחֹרֶה מַעֲמָמִים.

אֵימָה Das gekrönte Volk, ge-
 schmückt am Tage der Befehls-
 gebung, ansersehen unter den Völ-
 kern, Nachkommen dreier From-
 men (Abraham, Sizchak und Ja-
 sob), die du wunderbar zur Wüste

geführt, sich dir zu befreunden, und im dritten Monat d'rauf unter fürchterlichen Erscheinungen dein Gesetz verliehest, das ihr Erbe sein soll. Du sprachst: Sprich nicht vergeblich meinen heiligen Namen aus, erkenne ihn als einig, Tag und Nacht; gedanke des Sabbats zur Ehre deines Schöpfers! Frohlockend und freudig sprachen sie alle:

מי Wer ist unter den Mächten, Erziger! wie du? Wer verherrlicht mit Heiligkeit wie du? Furchtbar im Lobe, Wunderthäter! — Dein Reich sahen deine Kinder, als du das Meer vor Moscheh gespalten.

בַּת שְׁלֹשָׁת הַתְּמִימִים .
 מְפֹשֵׁט וְתָרָה . גִּרְרָה בְּרוּב
 נַפְסִים . אֲדוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים .
 בָּאָה לְמַדְבָּרָה : דִּבֶּר עַל
 לְבָהּ . יוֹשֵׁב בְּכֶם רַבָּבָה .
 עָדִיו לְהִתְחַבֵּרָה : הֲרִיץ
 לָהּ שְׁלִישִׁי . בַּחֲדָשׁ
 הַשְּׁלִישִׁי . לִיציאת שָׁה
 פְּזוּרָה : וְחִמְדָּה בְּצִלוֹ
 חֲסוֹת וְהִשְׁיבָה בֶן לַעֲשׂוֹת . וְנִתְּיַפְתָּה נְזוּרָה :
 זְמַנָּה רָם וְאִיוֹם . וְנִתְּקַדְּשָׁה לְשֹׁלֶשֶׁת יוֹם
 בְּרָמִים נוֹמְרָה : חֲלָאִים נִתְּקַשְׁמָה .
 וּבְלֹאוֹתֶיהָ פִּשְׁמָה . מִמּוֹר מְקַטְרָה : מְהוֹר
 בְּאֵשׁ וְזוֹהַר . יָרַד לְרֹאשׁ הָהָר . וְגִזְדָּעִזְעָה
 בָּרָה : יִשְׁבָּה בְּנִקְיָמִים . מִחֲרַדַּת הַבְּרָקִים .
 וּמְקוֹל הַהִתְבָּרָה : כָּל לָהּ עֲדִיִּים . וְנִכְוְנוּ שְׂדִים .
 לִיזְנָה מִסְתַּרָה : לְמָדָה בְּמָה לְעַבְדוֹ . בְּכָל
 לְבָהּ לְכַבְדּוֹ וְהִדָּת נִפְתָּרָה : מְלֹאָה פִּיהָ
 שְׁחֹק . בְּיוֹם נְתִינַת חוּק . בְּכָל מְפֹאֲרָה :
 נִחְמָדִים יִרְשָׁה . לְהִיזוֹת לָהּ מוֹרְשָׁה . לְצַבִּי
 וְתִפְאָרָה : סְלוּל פְּנִינִיָּה . חֲגָרָה בְּעוֹז מִתְּנִיָּה .
 עֵקֶב טוֹב סְחָרָה : עֲרֻכָּה שְׁלֹחָנָה . וּמְלָכָה
 שֶׁם חֲנָה . וְלִלְחוּם נִסְחָרָה : פְּתוּכֵי אֵשׁ

ג

וּמִים . יָרְדוּ מִן הַשָּׁמַיִם . לְרַקַּד בְּחִבּוּרָהּ :
 צוּרָה תוֹךְ עִירִין . נוֹדַע בְּשַׁעְרִים . כִּי לֹא
 הִגְבוּרָה קְצִיעוֹת וְאֶהְלוֹת . מִבְּסַמַּת בְּשִׁיר
 וְתִהְלֹת . וְחֶסֶד מִקְשָׁרָה : רַבּוֹת עֲשׂוּ הַמוֹנָה .
 וְאֵת עֲלִית עַל כְּלָנָה . בְּזֹאת מֵאֲשָׁרָה :
 שׁוֹשְׁנֵת עֲמָקִים . קִבְּלָה מְצוֹת וְחֻקִּים . בְּכַתֵּב
 מוֹהָרָה : ס"ז תוֹרָה מְנִיגָם . וְשִׁתִּים בְּרֹאשׁ
 בְּנִיגָם . כְּהֵנָּה מוֹהָרָה :

לֹא תִשָּׂא . מִכּוֹס שֵׁם נוֹרָא עֲלִילָה . יַחַד
 שָׁמוּ יוֹמָם וְלַיְלָה . זְכוּר . כִּלְכוּל עוֹנֵג לְכַפְּלָה .
 לְיוֹצֵרְךָ תִּשׁוּרֵר כְּעוֹבְרֵי מְצוּלָה :
 בְּגִילָה בְּרִנָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאִמְרוּ כֻלָּם :
 מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים יי . מִי כָמֹכָה נֶאֱדָר .
 בְּקֹדֶשׁ . נוֹרָא תִהְלֵת עֲשֵׂה פְּלֵא : מַלְכוּתְךָ
 רְאוּ בְּנֵיךָ בּוֹקֵעֵי יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה .

Du sprachst ferner:
 Ehre deinen Vater und deine
 Mutter, auf daß du lange
 lebest; morde nicht, was in
 meinem Ebenbilde geschaffen
 ist, gehorche meinem königlichen
 Befehle. Und sie sprachen:
 Dieses ist der Fels
 unsers Heils.

כְּבֹד . מְאֹד אָבִיךָ וְאִמְךָ .
 נִצַּח יִרְבּוּ יְמֵיךָ . לֹא
 תִרְצַח . סְדוּר בְּצִלְמִי
 וּבְנִלְמָה . עֲלִיוֹן צוּרְךָ
 הַמְדִיכֵהוּ כְּנִאוּמָה :

זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פִּיה וְאִמְרוּ :
 יי יִמְלֵךְ לְעֵלָם וָעֶד :

וְנֹאמֵר כִּי פָדָה יי אֶת־יַעֲקֹב . וְגִאֲלוּ מִיַּד
 חֲזָק מִמֶּנּוּ :

לא Dein Gebot lautet weiter: Du sollst nicht ehebrechen, und nicht unkeuschen Umgang pflegen, der dich ins Verderben stürzt; du sollst nicht stehlen was Andere erworben, ich schütze dich vor Noth. — Gebenedeit du, Ewiger! König und Fels Israel's, und sein Erlöser.

לא תנאף פַעֲמוֹת
חוצות ומחליות. צודות
נפשיות בשוחות
עמוקות. לא תגנוב.
קבוצות זהב חשוקות.
רחום יגאלך ממצוקות:

ברוך אתה יי מלך צור ישראל וגואלו:

השכיבנו יי אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים ופרוש עלינו סבת שלמה. ותקננו בעצה טובה מלפניך. והושיענו למען שמך. והגן בעדינו. והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגזן. והסר שמן מלפנינו ומאחרנו: ובצל כנפיק תסתירנו. כי אל שמרנו ומצילנו אתה. כי אל מלך חנון ורחום אתה. ושמור צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם. ופרוש עלינו סבת שלמה:

לא Und du schloffest deine Rede: Lege kein falsches Zeugniß ab, strebe nach Gerechtigkeit; Anderer Besitz laß dich nicht gelüsten, wohne in Frieden und Ruhe und ungestört. — Gebenedeit du, Ewiger! der du die Friedensdecke ausbreitest über uns, über dein ganzes Volk Israel und über Jeruschalaim.

לא תענה. שקרים
לענות בעדותיך. תרהוף
צדק בכל אורחותיך.
לא תחמוד. יופי צחות
קנין עמיתך. בנורה
משכנות השלום תשכב
וערבה שנתך:

ברוך אתה יי הפורש שלום עלינו ועל כל-עמו ישראל ועל ירושלים:

לשבת ושמו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורתם ברית עולם: ביני ובין בני ישראל הוא לעולם ברית ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש:
וידבר משה את מועדי יי אל בני ישראל: חצי קדיש

Herr! öffne meine Lippen,
mein Wort verkünde deinen
Ruhm.

ברוך Gefegnet seist Du,
Ewiger! unser Gott und
Gott unserer Väter, Gott
Abraham's, Gott Ji-
schaf's und Gott Jakob's,
großer, mächtiger und furcht-
barer Gott! Allerhöchster!
der gütig Wohlthaten er-
weist; Signer des Weltalls!
der du gedenkest der from-
men Werke der Urväter, und
bringst in Liebe ihren Nach-
kommen den Erlöser, um
deines Namens willen.

מלך Herr des Lebens!
König, Beistand und Helfer!
Gefegnet seist du, Ewiger,
Schirm Abraham's!

אתה Du bist mächtig in
Ewigkeit, o Herr! du be-
lebst die Todten wieder, all-
mächtiger Erretter! du er-
nährest die Lebenden mit

אֲדַגִּי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהִם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן
גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים
וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי
בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ
בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ
וּמַגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֵּן
אֲבֹרָהִם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם
אֲדַגִּי מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה
רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מִכָּלֵּל חַיִּים בְּחַסֵּד
מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים

we
bre
sch
die
du
Ar
die
dei
un
jeit

יג
-7
זמן
לנו
ים

Ret
Zen
Gen
itz
woh
he
bene
du
breit
gan
über

אל

גרי
עשה

קדיש

מעריב ליל ראשון של שבועות

Gnade, erweckest die Todten durch deine große Barmherzigkeit; stütze die Fallenden, heilest die Kranken, und lösest die Gefesselten; du lässest dauern deine Treue den im Staube Schlummernden. Wer gleicht dir, allmächtiger Herr? und wer ist dir ähnlich, o König, der du tödtest, wieder belebst, und Heil aufblühen lässest?

Du bist deiner Zusage treu, die Todten wieder zu beleben. Gesegnet seist du, Ewiger, der du die Todten belebest.

Du bist heilig, heilig ist dein Name, und Heilige preisen dich täglich. Selah.

Gelobt seist du Gott, allerheiligster Weltenherr.

Du hast uns erlöst aus allen Völkern, hast uns geliebt und an uns Wohlgefallen gefunden, und uns erhoben über alle Völker und uns geheiliget durch deine Gebote, und uns eingeführt, o unser König, zu deinem Dienste, und mit deinem großen und heiligen Namen uns benannt.

וְרוּפֵא חוֹלִים וּמְתִיר
אֲסוּרִים וּמְקִיִּם אֲמוֹנָתוֹ
לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם כְּמוֹד
בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה
לָךְ מֶלֶךְ מִמִּית וּמְחַיֶּה
וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחְיֹת
מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי
מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ
קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל
יּוֹם יְהִלְלוּךָ סֶלָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל
הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל
הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ
וּרְצִיתָ בָּנוּ. וְרוּמְמַתָּנוּ
מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת.
וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.
וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּפָנֶיךָ
לְעַבְדוֹתֶיךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ:

und um der Verheißung des Heiles und des Erbarmens begnade und schone uns und erbarme dich unser und hilf uns; denn auf dich sind unsere Blicke, denn ein Gott, huldvoll und erbarmend bist du.

Und lasse uns empfangen, Ewiger, unser Gott, den Segen deiner Feste zu Leben und Heil, zu Freude und Wonne, so wie du in Gnade gesprochen, uns zu segnen. (Am Sabbat: Unser und unserer Väter Gott, habe Wohlgefallen an unserer Ruhe.) Heilige uns durch deine Gebote und laß uns Theil haben an deiner Torah; sättige uns mit deinem Gute und erfreue uns mit deiner Hilfe, und reinige unser Herz, dir in Wahrheit zu dienen, und verleihe uns, Ewiger, unser Gott, aus Liebe und Huld mit Freude und Wonne (den Sabbat und) deine heiligen Feste, daß sich in dir freuen die Kinder Israel, die deinen Namen heilig preisen. Gelobt seiest du, Ewiger, der du heiligest (den Sabbat und Israel und die Festzeiten.

וּבְדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים
 חוּס וְחַנּוּן. וְרַחֵם עָלֵינוּ.
 וְרוּשִׁיעֵנו כִּי אֱלֹהֶיךָ
 עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן
 וְרַחוּם אַתָּה :

וְהַשִּׂיאוּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 אֶת בְּרַבַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים
 וְלִשְׁלוֹם. לְשִׂמְחָה
 וְלִשְׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ
 וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. (אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחָתָנוּ)
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְרַחֵם
 חֲלִקְנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שֶׁבְּעֵנֵינוּ
 מִשׁוֹבֵךְ וְשִׂמְחָה
 בִּישׁוּעָתֶךָ וְטוֹהָר לְבָנוּ
 לְעִבְדֶּךָ בְּאַמְתּוֹ וְהַנְּחִילֵנוּ
 יי אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן)
 בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׂוֹן (שֶׁבֶת
 מוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ
 בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי
 שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי
 מִקִּדְּשֵׁי (הַשֶּׁבֶת) יִשְׂרָאֵל
 וְהַזְּמִינֵם :

רצה Nimm wohlgefällig an, Gott unser Herr, dein Volk Israel und ihr Gebet, und führe zurück den Dienst in die Halle deines Tempels, und die Feueropfer Israels und ihr Gebet; mit Liebe mögest du das wohlgefällig annehmen, und stets sei dir zum Wohlgefallen der Dienst deines Volkes Israel.

Und unsere Augen mögen es schauen, wenn du zurückkehrst nach Zion mit Barmherzigkeit. Gesegnet bist du, Ewiger, der zurückkehren lässest seinen Gottesglanz nach Zion.

Wir danken dir; denn du, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, bist für immer und ewig, Hort unseres Lebens, Schirm unseres Heils bist du in alle Geschlechter. Wir danken dir und verkünden deinen Ruhm, für unser Leben, das in deiner Hand liegt, und für unsere Seelen, die du in Obhut nimmst, und für deine Wunder und Gnaden zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags, du, Gütiger! denn nicht

רצה יי אלהינו בעמך
 ישראל ובתפלתם
 והשב את העבודה
 לדביר ביתך ואשי
 ישראל ורתפלתם
 באהבה תקבל ברצון
 ותהי לרצון תמיד עבודת
 ישראל עמך

ותחזינה עינינו
 בשובך לציון ברחמים
 ברוך אתה יי המהזיר
 שכינתו לציון

מודים אנחנו לך
 שאתה הוא יי אלהינו
 ואלהי אבותינו לעולם
 ועד צור חיינו מגן
 ישענו אתה הוא לדור
 ודור נודה לך וגם
 תהלתך על חיינו
 המסורים בידך ועל
 נשמותינו הפקודות
 לך ועל נפיק שבכל
 יום עמנו ועל נפלאותיך

endet dein Erbarmen. Du Barmherziger! denn nicht höret auf deine Gnade. Von Ewigkeit hoffen wir auf dich.

Für dieses alles sei dein Name hochgepriesen und gebenedeiet, du, unser König immer und ewig.

Alle lebendigen Wesen werden dir ewig danken und deinen Namen in Wahrheit preisen. Allmächtiger, unser Heil und unsre Hilfe! Gebenedeiet seist du, Ewiger! Allgütiger ist dein Name, dir allein gebühret Lob.

Verleihe deinem Volke Israel immerwährenden Frieden, den du bist König und Herr des Friedens; dir möge es gefallen, dein Volk Israel zu allen Zeiten und Stunden mit deinem Frieden zu segnen.

Gelobt seiest du, Gott, der dein Volk Israel mit Frieden gesegnet.

וּשְׁבוּתִיךָ שְׁבֻכְלָעַת
 עָרַב וּבָקֵר וְצִהָרִים *
 הַשּׁוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ
 וְהִמְרָחֵם כִּי לֹא תָמוּ
 חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קוֹיֵנוּ לָךְ *
 וְעַל כָּלָם יִתְבָּרַךְ
 וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ
 תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד *
 וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה
 וַיְהִלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאֵמֶת
 הָאֵל יִשׁוּעֵתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ
 סֶלָה * בָּרוּךְ אַתָּה יי
 הַשּׁוֹב שְׁמֶךָ וַיְלֶךְ נֶאֱמָה
 לְהוֹדוֹת *
 שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל
 עִמָּךְ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי
 אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן
 לְכָל הַשְּׁלוֹם וְשׁוֹב
 בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת עַמָּךְ
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל
 שָׁעָה בְּשְׁלוֹמֶךָ *
 בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרַךְ
 אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם *
 וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ
 תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד *
 וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה
 וַיְהִלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאֵמֶת
 הָאֵל יִשׁוּעֵתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ
 סֶלָה * בָּרוּךְ אַתָּה יי
 הַשּׁוֹב שְׁמֶךָ וַיְלֶךְ נֶאֱמָה
 לְהוֹדוֹת *
 שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל
 עִמָּךְ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי
 אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן
 לְכָל הַשְּׁלוֹם וְשׁוֹב
 בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת עַמָּךְ
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל
 שָׁעָה בְּשְׁלוֹמֶךָ *
 בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרַךְ
 אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם *
 וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ
 תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד *
 וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה
 וַיְהִלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאֵמֶת
 הָאֵל יִשׁוּעֵתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ
 סֶלָה * בָּרוּךְ אַתָּה יי
 הַשּׁוֹב שְׁמֶךָ וַיְלֶךְ נֶאֱמָה
 לְהוֹדוֹת *

Mein Gott! bewahre meine Zunge vor Bösem, und meine Lippen vor Trugreden, laß meine Seele meinen Lasterern schweigen und gegen Jeden gebeugt sein, wie Staub der Erde. Deffne mein Herz deiner Lehre, laß meine Seele deine Gebote befolgen, und die gegen mich Böses stimmen — vernichte bald ihren Rathschluß und veretle ihr Sinnen. Thue es deines Namens willen deiner Rechte willen, deiner Heiligkeit willen, deiner Lehre willen, auf daß deine Geliebten errettet werden; deine Rechte helfe mir, und erhöre mich. Mögen dir gefallen die Reden meines Mundes und die Gedanken meines Herzens, dir, Ewiger! mein Fels und mein Erlöser! — Er, der in den Himmelhöhen Eintracht erhält, erhalte auch uns und ganz Israel in Frieden. Amen.

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי
מִרְעוּ וּשְׁפֹתַי מִדְּבַר
מַרְמָה וּלְמַקְלָלֵי נַפְשִׁי
תְּדוּם וְנַפְשִׁי כְּעֹפֵר לְכָל
תְּהִי פֶתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי
וְכָל הַחַוְשָׁבִים עָלַי רָעָה
מִהָרָה הִפֵּר עֲצָתָם
וְקָלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם.
עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה
לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
קִדְשֶׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
תּוֹרָתְךָ. לְמַעַן יִחְלְצוּן
יְדִידֶךָ: הוֹשִׁיעֵה יְמִינְךָ
וְעַנְנֵי: יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרֵי
פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ
יִצוּרֵי וְגוֹאֲלֵי: עֲשֵׂה
שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוֹאֵל
יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נְעַבְדְּךָ בְּיִרְאָה בְּיָמֵי
עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדְמוֹנִיּוֹת: וְעֲרַבְהָ לִּי מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם בְּיָמֵי
עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדְמוֹנִיּוֹת: קְדִישׁ שְׁלָם

Wenn die zweite Nacht auf einen Sabbath fällt.

„Nun waren vollendet die Himmel und die Erde und ihr ganzes Heer. Also vollendete Gott mit dem siebenten Tage sein Werk, das er gemacht, und ruhte am siebenten Tage von all seinem Werke, das er gemacht hatte. Und Gott segnete den siebenten Tag und heiligte ihn, weil er an demselben geruhet von all seinen Werken, welche Gott erschaffen und gemacht hatte.“

Gebenedeiet seist du, Ewiger! unser und unserer Väter Gott, der Gott Abraham's, Gott Isak's und Gott Jakob's! großer, mächtiger, furchtbarer Gott! allerhöchster Herr, Schöpfer des Himmels und der Erde!

Schirm der Väter durch sein Wort! der nach seiner Zusage die Todten erweckt! heiliger König! dem Keiner gleicht. Er läßt sein Volk ruhen an seinem heiligen Sabbath, weil er Wohlgefallen hat an ihnen, daß sie ruhen. Laßt uns ihn anbeten mit Ehrfurcht, und seinen Namen preisen täglich und stets, nach den Segensformeln, ihm, der Quelle alles Segens, dem Gotte des Ruhmes! dem Herrn des Friedens, der den Sabbath heiliget, den

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
 וְכָל-צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים
 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ
 אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי מְכֹל-מְלַאכְתּוֹ
 אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים
 אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ
 אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכֹל-
 מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בָּרָא
 אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֱבֹתֵינוּ
 אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן
 קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

מִגֵּן אֲבוֹת בְּדַבְּרוֹ
 מְחַיֶּה מֵתִים בְּמֵאמְרוֹ
 הָאֵל הַקָּדוֹשׁ שְׂאֵין
 כְּמוֹהוֹ הַמְּנִיחַ לְעַמּוֹ
 בַּיּוֹם שָׁבַת קָדְשׁוֹ כִּי בָם
 רָצָה לְהַנִּיחַ לָהֶם לְפָנָיו
 נְעַבְדְּךָ בִּירְאָה וּפְחָד
 וְנוֹדָה לְשִׁמּוֹ בְּכָל יוֹם

stebenten Tag segnet, und heilige Ruhe seinem Volke gibt, von Seligkeit gesättigt — zum Andenken des Schöpfungswerkes.

אלהינו Unser und unserer Väter Gott! nimm gnädig an unseren Ruhetag, heilige uns durch deine Gesetze, und laß deine Lehre unser Antheil sein, sättige uns mit deiner Güte, erfreue uns durch dein Heil; laß uns, Ewiger unser Gott! den Sabbat in Lieb' und Ruhe genießen, und Israel, die deinen Namen heiligen, an ihm Ruhe finden. Gebenedeiet seist du, Ewiger, der geheiliget den Sabbat.

תמיד מעין הברכות אל
ההודאות ארון השלום
מקדש השבת ומברך
שביעי ומניח בקדשה
לעם מדשני עונג זכר
למעשה כראשית:

אלינו ואלהי אבותינו
רצה במנוחתנו. קדשנו
במצותיה ורתן חלקנו
ברצונך. שבענו
משוכה. ושמחנו
בשועתך. וטהר לבנו
לעבודך באמת.
והנחילנו יי אלהינו:
באהבה וברצון שבת
קדשה: וינוחו בה:
ישראל מקדשי שמך:
ברוך אתה יי מקדש
השבת: קדיש שלם

Wenn das Fest am Sabbat fällt, wird bis לעשות bis יום השני gesagt, dann das Folgende.

Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der die Frucht der Rebe hat geschaffen!

ברוך אתה יי אלהינו
מקד העולם בורא פרי
הגפן:

Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns hat erwählet vor jedem Volke, uns hat erhöhhet über alle Sprachen und Nationen, uns hat geheiligt durch seine Gebote. Du hast uns gegeben, Gott unser Herr, in deiner Liebe (Sabbathtage zur Ruhe) Feste zur Freude, feierliche Tage und Zeiten, zur Wonne, diesen (Sabbath-Tag und diesen) Tag des Wochenfestes als die Zeit der Gesetzgebung (mit Liebe) zur Verkündigung des Heiligen, zum Angedenken an den Auszug aus Egypten.

Denn uns hast du erwählet und geheiligt vor allen Völkern, (den Sabbath) und deine heiligen Feste (mit Liebe und Wohlgefallen) in Freude und Wonne uns theilhaftig werden lassen. Gelobt seist du, o Herr, der da heiliget (den Sabbath) Israel und des Festes Zeiten.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בָּנוּ מִכָּל עַם וְרוּמָמְנוּ
מִכָּל לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו. וַתִּתֵּן לָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שְׁבֻתוֹת) מְנוּחָה
מִזְעָדִים לְשִׂמְחָה
חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן
אֶת־יוֹם (הַשְּׁבֻת הַזֶּה וְאֶת
יוֹם) חַג הַשְּׁבֻעוֹת הַזֶּה זְמַן
מִתֵּן תּוֹרַתְּנוּ (בְּאַהֲבָה)
מִקְרָא קֹדֶשׁ זִכְרֵ לִיצִיאַת
מִצְרַיִם כִּי בָנוּ בְּחִרְתָּ
וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל־
הָעַמִּים. (וְשִׁבְרָתָּ) וּמִזְעָדֵי
קֹדֶשׁ (בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן)
בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן
הִנְחַלְתָּנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי
מִקְדֵּשׁ (הַשְּׁבֻתוֹת) יִשְׂרָאֵל
וְהַזְּמַנִּים :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם :
שֶׁהִחַיְנוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזְמַן הַזֶּה :

עלינו קדיש יתום יגדל

G o t t

Du bist allmächtig durch die Allgewalt deiner Kraft, groß durch die Herrlichkeit deines Namens, allgewaltig in Ewigkeit, und ehrfurchtbar durch deine furchtbaren Thaten.

Du der König! sitzend auf erhabenem und hohem Throne, thronet unendlich — Allerhöchster und Allerheiligster, sein Name. So heißt es: „Frohlocket ihr Gerechten in Gott! den Redlichen geziemt Lobpreis!“

Mit dem Munde der Redlichen wirst du hochgepriesen.

Mit den Worten der Gerechten wirst du hochgelobt.

Mit der Zunge der Frommen wirst du hochehoben.

In der Heiligen Mitte wirst du hochgeheiligt.

In den Versammlungen der Tausenden deines Volkes Israel wird mit Jubel verherrlicht dein Name, unser König, in jedem Geschlecht — denn dies ist die Pflicht aller Geschöpfe, vor dir, o Ewiger, unser und unserer Väter Gott, — zu danken, zu loben, zu rühmen, zu verherrlichen, zu erhöhen, zu huldigen, zu benedeien, zu würdigen und zu preisen, über die Sprüche, Lieder und Lobgesänge Davids, Sohn Jischaj, deines Knechtes, deines Gesalbten.

ה א ל

בְּתַעֲצוּמֹת עֵזְךָ. הַגְּדוֹר
בְּכְבוֹד שְׁמֶךָ. הַגְּבוֹר לְנִצְחָה
וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ:

הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַם וְנִשְׂא:

שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכַתוּב
רְנִנּוּ צְדִיקִים בְּיְיָ לְיִשְׂרָאֵל נְאוּה תְהִלָּה:

בְּפִי יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלֵּל:

וּבְדַבְרֵי צְדִיקִים תִּתְבָּרַךְ:

וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמַם:

וּבִקְרֹב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדֵּשׁ:

וּבְמִקְהֵלוֹת רַבְבוֹת

עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה

יִתְפָּאֵר שְׁמֶךָ מֶלֶךְ כְּבוֹד

בְּכָל דּוֹר וְדוֹר. שְׂכֵן

חֹבֵת כָּל־הַיְצוּרִים

לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

אֲבוֹתֵינוּ. לְהוֹדוֹת

לְהִלָּל לְשַׁבַּח לְפָאֵר

לְרוֹמַם לְהַדָּר לְבָרַךְ

לְעֹלָה וּלְמִלָּם. עַל כָּל־

דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת

דָּוִד בְּנֵי שִׁיעֲבָדֶיךָ מְשִׁיחֶיךָ: